

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204476
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8517204476.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: D. B., nar. XX.X.XXXX, T. XX, M., v konaní o zaplatenie 1 718,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.092,74 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 15.8.2018 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 27,14 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 15.12.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.718,87 eur, dlžné úroky vo výške 277,79 eur a 1.350,32 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 1.718,87 eur, vo výške 24,5 % p. a. zo sumy 1.718,87 eur od 01.11. 2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,15 % p.a. zo sumy 1.718,87 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, poplatky vo výške 39,51 eur, ako aj nahradenia trov konania, titulom uzatvorenej zmluvy o úvere.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk dňa 14.8.2018 nevyjadrila. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnila a žiadala dlh uhrádzať v splátkach po 20,- eur mesačne. Túto požiadavku však žiadnym spôsobom neodôvodnila.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, mal za preukázané.

4. Právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 13.5.2013 uzatvorili zmluvu o úvere na základe, ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 2.000,-eur s dohodnutou výškou mesačnej splátky 62,29 eur, celkovou výškou nákladov 1.518,61 eur, dátumom konečnej splatnosti 13.15.2018, dátumom prvej platby do 13.6.2013, ročnou úrokovou sadzbou 24,50 %, počtom mesačných splátok 60, priemernou RPNM 19,53 % a RPNM banky 29,23 %. Z prehľadu úhrad má súd preukázané, že žalovaná v období od poskytnutia úveru do podania žaloby zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu sumu 907,26 eur /č.l. 54 spisu/, z ktorých tento na poplatky zaúčtoval 77,73 eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 548,40 eur a na istinu 281,13 eur. Žalovaná si riadne a včas neplnila svoje povinnosti zo zmluvy o úvere, preto ju právny predchodca žalobcu dňa 23.2.2015 vyzval na splatenie dlžnej časti úveru v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy a upozornil ju na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný. Zaslanie tejto listiny preukázal poštovým podacím hárkom č.EPH004049269 s dátumom podania 23.2.2015, doručenie zásielky ale nebolo preukázané. Následne dňa 9.3.2015 právny

predchodca žalobcu vyhlásil k 9.3.2015 úverovú pohľadávku za predčasne splatnú v celom rozsahu a vyzval žalovanú na úhradu v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Dlžná suma predstavovala 2.036,17 eur a predmetnú výzvu prevzala žalovaná dňa 12.3.2015.

5. Právny predchodca žalobcu a žalobca dňa 6.8.2018 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018 predmetom, ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči žalovanej. Žalovaná bola v priebehu konania nečinná.

Právny stav:

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 cit. OZ Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 53 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

8. Podľa § 54 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S Postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené .

10. Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

11. Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

14. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

17. V zmysle § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

18. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Právne posúdenie:

20. Je nesporné, vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o úvere, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s dlžníkom, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia dlžníka v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu). Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide aj o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené je potrebné prednostne aplikovať spotrebiteľské právo. Keďže ide o spotrebiteľský právny vzťah je tu zabezpečená ochrana slabšej strany t.j. spotrebiteľa aj v súdnom konaní. Súd ex offo podrobuje súdnej kontrole zmluvy uzavretú v rámci spotrebiteľských právnych vzťahov.

21. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že spotrebiteľská zmluva - zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nespĺňa náležitosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. V predmetnej zmluve absentuje riadne a správne uvedenie údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; kedy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Za situácie, že spotrebiteľ uhradí veriteľovi požadovaných 60 splátok vo výške 62,29 eura, zaplatí celkom 3.737,40 eura. Celkové náklady žalovanej tak predstavujú sumu 1.737,40 eur a nie sumu 1518,61 eura, ako vyplýva zo zmluvy o úvere zo dňa 13. 5. 2013. Navyiac platby žalovanej boli započítavané mimo istinu úveru najprv na príslušenstvo pohľadávky, resp. poplatky, ktoré boli súdmi

opakovane vyhlásené za neprijateľné. Takýto spôsob započítavania bol rovnako súdom judikovaný ako neprijateľná zmluvná podmienka (rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 2.6.2014 sp. zn. 5C/143/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.12.201, sp. zn. 5Co/611/2014 a teda povinnosť veriteľa v zmysle § 53a OZ zdržať sa jej používania). V zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške nákladov, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaj o výške RPNM čo znamená aj absenciu správneho uvedenia týchto údajov. V predmetnej zmluve sa nenachádza vôbec údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a taktiež nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet tejto priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ Zák. č. 29/2010 Z.z.).

23. Absencia týchto náležitostí má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy po odpočítaní plnenia žalovanej. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, pričom z poskytnutého úveru zaplatila sumu 907,26 eur, teda je povinná uhradiť rozdiel medzi sumou požičanou a uhradenou, t.j. 1.092,74 eur. Pokiaľ ide o úrok z omeškania žalobca požadoval úrok od 1.11.2017 avšak tento dátum nijak bližšie nezdôvodnil, resp. ako dôvod uviedol aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017. Súd sa však s týmto dôvodom nestotožnil a úrok priznal nasledujúci deň po doručení žaloby žalovanej. Uvedené konanie nemožno posúdiť inak ako nekalé, nakoľko žalobca ako veriteľ poskytol spotrebiteľovi nesprávne informácie o tom, aká bude hodnota jeho úveru.. „Za splnenie povinnosti uviesť údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ jednoznačnú vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný, ktorý údaj musí byť zrozumiteľný a bez pochybností poznateľný. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzatvorení zmluvy v deň jej uzatvorenia, bez ohľadu na deň poskytnutia spotrebiteľského úveru, alebo akékoľvek ďalšie oznámenia (tiež o inej výške predposlednej, či poslednej splátky), musia byť dohodnuté určito a jednoznačne jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou právneho predchodcu žalobcu v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne aj tento údaj uviesť a to v rámci hlavných parametrov úveru a tiež tak, aby nebol vo vnútornom rozpore s ďalšími parametrami úveru. Účelom úpravy spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zodpovedá len taký výklad uvedeného ustanovenia, ktorý jasne a zrozumiteľne stanovuje (bez možnosti variabilných, či špekulatívnych interpretácií) aká je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom netreba ďalej zdôrazňovať, že táto musí byť vzájomne súladná s ostatnými hlavnými parametrami úveru zavedenými do zmluvy.

24. Pri posudzovaní spornej otázky je potrebné vziať na zreteľ, že v spotrebiteľskom vzťahu je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, lebo má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Preto treba od dodávateľa očakávať aj vyžadovať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej polohe poctivo. Ak takto nepostupuje, spreneverí dôveru druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť svojho konania, a takémuto nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje aj tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, zvlášť ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napr. zmluvné dojednanie musí mať dostatočnú veľkosť písma, nesmie byť vo výrazne menšej veľkosti, ako ďalší text, nesmie byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Pri konštrukcii zmluvy a súvisiacich dokumentov je potrebné sa zaoberať tiež otázkou, či úmyslom dodávateľa skutočne bolo postupovať v zmysle zákona tak, aby priemerný spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy mal vedomosť o všetkých podstatných parametroch úveru a mohol tak posúdiť svoju úverovú zaťaženosť, v súvislosti s čím je potrebné dodať, že nekalé obchodné praktiky sú zakázané /§7 zák. o ochrane spotrebiteľa./ (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/163/2018 zo dňa 27.09.2018).

25. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, ako aj z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25).

26. Vzhľadom na túto situáciu znevýhodneného postavenia článok 6 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Ako vyplýva z judikatúry, ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, skutočnou rovnováhou, ktorá medzi nimi môže znovu zaviesť rovnosť (rozsudky Mostaza Claro, už citovaný, bod 36, a zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, Zb. s. I-4713, bod 25). S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany, ktorú chce smernica 93/13 dosiahnuť, Súdny dvor viackrát zdôraznil, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy .

27. Možnosť súdu skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27).

28. Princíp ochrany spotrebiteľa vyžaduje transparentnosť zmluvných dojednaní, ktoré sú spotrebiteľovi dodávateľom predkladané k podpisu. Z nich musí byť zrejmé, aké bude finálne finančné zaťaženie príjemcu úveru, lebo len takto informovaný spotrebiteľ môže urobiť spoľahlivú komparáciu na trhu dostupných a ponúkaných úverov bez toho, aby neskôr zistil, že vychádzal zo zámerne skreslených informácií. Problém ochrany spotrebiteľa nespočíva v zákaze obchodných podmienok, ale v možnosti sa s nimi riadne oboznámiť v ich zreteľnom označení, formulácii a možnosti ich po zrelej úvahe akceptovať alebo odmietnuť.

29. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd vo veci rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Trovy konania:

30. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

32. Žalobca sa v danom konaní domáhal zaplattenia istiny vo výške 1.718,87 eur, pričom súd mu priznal nárok na zaplattenie istiny vo výške 1.092,74 eur, na základe čoho súd konštatuje, že úspech žalobcu predstavuje 63,57 %, a úspech žalovanej 36,43 %. Čistý úspech žalobcu v konaní potom predstavuje 27,14 %. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.